Je-li vyloučena žaloba, neměla by býti vyloučena také námitka? Jde přece o pravoplatný exekuční titul a pravoplatnosti se mu dostalo právě tím, že žalovaný nepoužil opravných prostředků!

—r.

Zákon o telegrafech (ze dne 20. prosince 1923, čís. 9 Sb. z. a n. z roku 1924) zakazuje v § 24 čís. 1 a ohrožuje trestem za přečin každé přechovávání radiotelefonního zařízení vůbec, pro něž nemá přechovavatel úřední povolení, tedy nejen přechovávání celého aparátu k provozu schopného a již vyzkoušeného, nýbrž i jednotlivých součástek, jichž lze snad použíti k jiným účelům. Dodatečné udělení koncese neúčinkuje zpět na dobu, kdy měl pachatel u sebe aparát, nemaje úředního povolení, třebas byl dodatečně zapraven poplatek za tuto dobu. Přechovávání nepočíná teprve, když stanice byla již sestavena a vyzkoušena, by byla schopna provozu, nýbrž nedovoleně přechovává, kdo má u sebe i jen součástky radiotelefonního zařízení, a to od okamžiku, kdy je počne u sebe míti, nemaje k tomu úřední povolení. Darování odhlášeného aparátu osobě, které ještě nebylo uděleno povolení k přechovávání tohoto zařízení, třebas s vědomím, že obžalovaný nemá koncese, neodpovídá ani pojmu návodu ani pomáhání, spadajíc po případě pod správní přestupek § 24, odst. 6 zák. čís. 9/24.

Nejvyšší soud jako soud zrušovací zamítl po veřejném líčení zmateční stížnost obžalovaného Bohumila D-a do rozsudku krajského soudu v Olomouci ze dne 7. června 1929, jímž byl uznán vinným Karel K. pro přečin podle § 5 tr. zák. a § 24 čís. 1 zákona ze dne 20. prosince 1923 čís. 9 Sb. z. a n. z roku 1924 a Bohumil D. přečinem podle § 24 čís. 1 téhož zákona.

Naproti tomu vyhověl zmateční stížnosti obžalovaného Karla K., zrušil rozsudek ve výroku v odpor vzatém, dále ve výroku o trestu a výrocích s ním souvisících a zprostil obžalovaného Karla K-e podle § 259 čís. 3 tr. ř. z obžaloby pro přečin podle § 5 tr. zák. a § 24 čís. 9/1924 Sb. z. a n., jehož se prý dopustil tím, že počátkem února 1928 předáním radioaparátu Bohumilu D-ovi zlý skutek tohoto nastrojil a úmyslně příčinu k němu dal.

Spisy postoupil podle § 24 odst. 6 zákona čís. 9/1924 Sb. z. a n. zemskému úřadu k dalšímu opatření.

D ů v o d y: I. Zmateční stížnost obžalovaného Bohumila D-a, uplatňujíc pouze důvod zmatečnosti č. 9a) § 281 tr. ř. namítá, že tento stěžovatel byl neprávem odsouzen pro přečin podle § 24,

č. 1 zák. čís. 9/24 Sb. z. a n. za to, že převzal s o u č á s t k y radiotelefonního aparátu od Karla K-e počátkem února 1928 a přihlásil aparát po nutném doplnění součástek teprve dne 8. února 1928, poněvadž jednak zapravil poplatek od 1. února 1928, takže tím bylo kryto dřívější přechovávání od tohoto dne, jednak nelze prý přihlásiti aparát dříve, dokud nebyly sestaveny potřebné součástky a aparát nebyl vyzkoušen, ježto prý teprve potom lze náležitě vyplniti přihlášku o koncesi označením druhu aparátu a počtu lamp; stěžovatel zdůrazňuje, že prý podle nyní platných směrnic ministerstva pošt a telegrafů není povinen radioamatér přihlásiti přístroj již pro dobu jeho vyzkoušení.

Než zmateční stížnosti nelze dáti za pravdu; citovaný zákon zakazuje v § 24 čís. 1 a ohrožuje trestem za přečin každé přechovávání radiotelefonního z a ř í z e n í vůbec, pro něž nemá přechovavatel úředního povolení, tedy nejen přechovávání celého aparátu k provozu schopného a již vyzkoušeného, nýbrž i jednotlivých součástek, jichž lze po případě použíti i k jiným účelům. Že by v souzeném případě obžalovaný nebyl přechovával ani takovýchto součástek, zmateční stížnost sama netvrdí; rozsudek pak zjišťuje, že přechovával jednolampový radiový aparát, jejž mu daroval spoluobžalovaný K. počátkem února 1928, a že ho, jak sám připouští, dokonce i užíval po několik dní, nemaje k tomu úředního povolení, než aparát přihlásil a opatřil si koncesi, ježto podal přihlášku a obdržel koncesi teprve 8. února 1928. Že dodatečné udělení koncese neúčinkuje zpět na dobu, kdy obžalovaný měl u sebe aparát, nemaje úředního povolení, byť i byl dodatečně zapraven poplatek za tuto dobu, zmateční stížnost výslovně sama připouští. Netřeba dodávati, že také pouhé podání žádosti za povolení koncese nenahrazuje ještě povolení samo potřebné podle § 24 č. 1 citovaného zákona.

V souzeném případě jest zjištěno, že obžalovaný dostal koncesi dne 8. února 1928. Tím, že přechovával aparát po několik dní před tím bez úředního povolení, dopustil se přečinu podle § 24 č. 1 cit. zákona a byl právem uznán vinným. Na tom nemohou ničeho měniti domnělé směrnice ministerstva pošt a telegrafů, na něž se obžalovaný odvolává, poněvadž takové směrnice by nemohly změniti zákon, z jehož jasného předpisu § 24 č. 1 plyne, že přechovávání ve smyslu tohoto zákonného ustanovení nepočíná teprve, když stanice jest již sestavena a vyzkoušena, aby byla schopna provozu, nýbrž že přechovává nedovoleně radiotelefonické zařízení ve smyslu tohoto zákonného ustanovení každý, kdo má u sebe i jen součástky radiotelefonního zařízení, a to od okamžiku, kdy

je počne u sebe míti, nemaje k tomu úředního povolení. Neodůvodněnou zmateční stížnost bylo proto zamítnouti.

II. Odůvodněna jest naproti tomu zmateční stížnost obžalovaného Karla K-e, namítající podle § 281 čís. 9a) tr. ř. proti odsuzujícímu výroku pro přečin podle § 5 tr. z. a 24 č. 1 zák. čís. 9/24 Sb. z. a n., že rozsudečná zjištění nestačí k naplnění skutkové podstaty trestního činu, jímž byl obžalovaný uznán vinným.

Rozsudek zjišťuje o tomto obžalovaném, že měl v roce 1927 koncesi na jednolampový radiový aparát, že ji 31. října 1927 složil a počátkem února 1928 daroval aparát svému švakrovi, spoluobžalovanému Bohumilu D-ovi. Soud má za to, že dopustil se obžalovaný Karel K. spoluviny na přečinu Bohumila D-a tím, že mu aparát předal, a že mu jako švakrovi muselo býti dobře známo, že D. nemá koncese.

Než trestní spoluvina ve smyslu § 5 tr. z. předpokládá úmyslnou činnost na straně pachatelově, jíž buď úmyslně v jiném vzbudí rozhodnutí k určitému trestnímu činu (jako návodce) nebo kterou jiného při trestním činu úmyslně podporuje (jako pomocník). Že by obžalovaný Karel K. takovouto úmyslnou činnost vyvinul v souzeném případě, rozsudek nezjistil. Pouhé darování aparátu švakrovi, byť i s vědomím, že nemá koncese, neodpovídá ani pojmu návodu ani pomáhání.

I když nelze souhlasiti se zmateční stížností v tom, že delikt podle § 24 cit. zák. jest deliktem kulposním, při němž prý spoluvina nemá místa, — ve skutečnosti jde o delikt dolosní a návod i pomáhání podle § 5 tr. z. jsou zásadně možny jak u deliktů dolosních, tak i kulposních — má zmateční stížnost pravdu v tom, že zjištěné jednání obžalovaného nestačí k odůvodnění odsuzujícího výroku ve směru § 5 tr. z. i § 24 č. 1 zák. čís. 9/24 Sb. z. a n.

Odůvodněné zmateční stížnosti tohoto obžalovaného bylo proto vyhověti a obžalovaného Karla K-e zprostiti od obžaloby pro přečin podle § 5 tr. zák. a § 24 čís. 1 zákona čís. 9/1924 Sb. z. a n.

Jelikož se obžalovaný svým jednáním nedopustil trestního činu podléhajícího pravomoci soudu, jest třeba postoupiti spisy zemskému úřadu k případnému správnímu potrestání obžalovaného ve smyslu § 24 odst. 6 cit. zákona, protože obžalovaný ve lhůtě stanovené v § 23 odst. 1 a 2 postoupil odhlášený aparát osobě, které ještě nebylo uděleno povolení k přechovávání tohoto zařízení a neoznámil svou disposici neprodleně příslušnému poštovnímu a telegrafnímu ředitelství, jak nařizuje § 23 odst. 2 cit. z.

Rozhodnutí nejvyššího souduze dne 14. dubna 1930, Zm II 334 (29). Dr. B.